

בס"ד. ר"ד בעת קבלת-פנים* — פורים-קטן ה'תשי"א.

בלתי מוגה

א. (דובר אודות התענית ביום החתונה שחל בפורים קטן, ואמר האדמו"ר מקאָפּישניץ שנהוג אצלם שאין מתענים, אבל כיון שכ"ק אדמו"ר שליט"א הורה להחתן להתענות, לא אמר מאומה. ובהמשך לזה אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א:)

כ"ק מו"ח אדמו"ר הי' נוהג להתענות גם בעצמו ביום החתונה של בנותיו, והי' משלים התענית.²

בחתונת בתו הצעירה³ התאחר מאד זמן החופה (בגלל א' המוזמנים שכ"ק מו"ח אדמו"ר המתין לבואו)⁴, ואעפ"כ, המשיך כ"ק מו"ח אדמו"ר לישוב בתענית עד אחרי החופה.

*

ב. בחגיגת הבר-מצוה של נכד כ"ק מו"ח אדמו"ר, לא הפסיקו את חתן הבר-מצוה באמצע חזרת המאמר חסידות, בנוכחות כ"ק מו"ח אדמו"ר. ואח"כ אמר כ"ק מו"ח אדמו"ר, שכיון שמנהג פולין הוא שמפסיקים את חתן הבר-מצוה, יתחיל חתן הבר-מצוה עוד הפעם, ואז יפסיקוהו, כמנהג פולין.⁵

*

ג. איתא בספרים⁶ שטבעת נישואין צריכה להיות כמו סמ"ך וכמו מ"ם — עגולה (כסמ"ך) מבפנים, ומרובעת (כמ"ם) מבחוץ. וע"פ קבלה

מנחם מענדל הכהן האַרנשטיין הי"ד — ביום ג' יו"ד סיון תרצ"ב, בעיר לאַנדוואָרוב שבמדינת פולין (המור"2).

(4) הרה"ג ר' חיים עוזר גראָדזענסקי (ראה תו"מ — רשימת היומן ע' רלט).

(5) ראה סה"ש תרצ"ו ע' 112. וראה גם ליקוטי הוראות כו' הני"ל שם סי"ג-ז. וש"נ.

(6) זהר חי בהקדמת זהר (ד, א. כ, ד). דרכי חיים ושולם (להרה"צ כו' ממונקאטש) סתתרמ"ח.

(* של החתן הת' צבי הירש חיתריק — באולם "איזראָעל טערעס אָו פלעטבטוש, ברוקלין".

(1) ראה אנציק' תלמודית ע' חו"כ ס"ב (כרך יח ע' שכב). וש"נ.

(2) ראה ליקוטי הוראות מנהגים וביאורים בעניני שידוכים ונישואין (קה"ת תשנ"ב) ח"ג ס"ז-ח. וש"נ. וראה גם נטעי גבריאל הל' נשואין ח"א פ"ט ס"ג. וש"נ.

(3) הרבנית מרת שיינא, עם בעלה הרב

יש לקדש בטבעת של כסף⁷. אבל אעפ"כ, המנהג בפועל לקדש בטבעת עגולה (גם מבחויץ), ומזהב דוקא⁸.

*

ד. בהשייכות דנישואין למתן־תורה — מצינו ב' אופנים⁹: (א) הקב"ה נקרא חתן וכנס"י נקראת כלה, ע"ש המשכת והשפעת התורה לישראל, (ב) בני"י נקראים חתן והתורה נקראת כלה, ע"ש שבנ"י משפיעים ומוסיפים בתורה.

ושניהם אמת, שבתחילה ישנה השפעת התורה לישראל, ואח"כ משפיעים בני"י ומוסיפים בתורה.

ויש לומר, שב' ענינים אלה מתאימים לב' הענינים דמתנה ויגיעה שבתורה⁹:

מצינו שהתורה ניתנה במתנה¹⁰, שאין צריכים להתייגע על זה, ולאידך, מצינו שאי אפשר להשיג התורה אלא ע"י יגיעה דוקא¹¹.

וההסברה בזה — שבתחילה ישנו ענין המתנה שבתורה, שמקבל מה שנותנים לו מן המוכן (החל מהענינים שהאם מלמדת את התינוק), ולאח"כ ניתוסף גם ענין היגיעה שבתורה, שע"ז ביכלתו להשיג ענינים כאלה שאינו יכול להשיגם לפני"ז באופן של מתנה¹².

12) ולהעיר מהסיפור הידוע שהצ"צ לא רצה לקבל מרבינו הזקן עניני תורה במתנה בגלל שרצה להגיע אליהם ביגיעת עצמו, ולאחרי כו"כ שנים, כשהוסיף חכמה על חכמתו, התחרט על זה, באמרו, שהי' יכול לנצל את יגיעתו בתורה (בהוספה על הענינים שהי' מקבל במתנה) על ענינים נעלים יותר (ראה לקו"ש חט"ו ע' 81).

7) ראה הנסמן בספר הנישואין כהלכתם (ירושלים תשד"מ) פ"ז ס"ו. ליקוטי הוראות כו' הנ"ל שם סל"ה-ו. וש"נ.

8) ראה לקו"ת ברכה צג, סע"ד ואילך. וש"נ.

9) ראה תו"מ סה"מ שבט ע' שצא ואילך. לקו"ש ח"ג ע' 115 ואילך. וש"נ.

10) ראה ברכות ה, א. נדרים נה, א.

11) ראה מגילה ו, ריש ע"ב.